

Дара Екимова - Война

текста е наличен благодарение на Tekstove.bg

В разменна единица прошка
превърна розите които пак ми носиш.
Не ме наричай твърде сложна
никога не ми зададе точните въпроси.

Колекционер на спомени
в това ли се превърнах аз
само снимки ни останаха.
Скрити истини, минута се превърна в час
времето отваря раната.

Всичко помежду ни се провали
страх ме е, че вече не ни боли
целувам те за сбогом, но без сълзи.

[Припев:]
Пламъка вътре в мен се превърна в пожар
късно е да ме спреш, няма връщане назад.
Побеждавам всеки удар, ще ме прави по-добра
обещавам да не загубя себе си в тази война.

Трябваше да бъда умна и да се пазя,
а не да ти се доверявам.
Сега ръката ти е чужда и нямам нужда
от любов която кара ме да страдам.

Всичко помежду ни се провали
страх ме е, че вече не ни боли
целувам те за сбогом, но без сълзи.

[Припев:]
Пламъка вътре в мен се превърна в пожар
късно е да ме спреш, няма връщане назад.
Побеждавам всеки удар, ще ме прави по-добра
обещавам да не загубя себе си в тази война.

Счупени думи, красива лъжа
поднесени тихо с бодливи цветя...

[Припев]